

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 9/13
Λουξεμβούργο, 31 Ιανουαρίου 2013

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-677/11
Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE κατά Ministère de
l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de
l'Aménagement du territoire, CIDEF

**Υποχρεωτική εκούσια εισφορά, καταλαμβάνουσα, με απόφαση των εθνικών αρχών,
όλους τους επαγγελματίες μέλη αναγνωρισμένης γεωργικής διεπαγγελματικής
οργανώσεως, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση**

*Η εν λόγω εισφορά δεν συνιστά πλεονέκτημα χορηγούμενο, ευθέως ή εμμέσως, με κρατικούς
πόρους ή δυνάμενο να καταλογιστεί στο Δημόσιο*

Το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει τις κρατικές ενισχύσεις στο μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, όταν χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή στις επιχειρήσεις από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής¹. Προς διασφάλιση της εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων, τα κράτη μέλη υποχρεούνται, στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου και προηγούμενης εγκρίσεως, να κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα σχέδιά τους για τη χορήγηση ή τροποποίηση των ενισχύσεων, ενώ δεν δύνανται να τα εφαρμόζουν πριν από την εκ μέρους της Επιτροπής έγκρισή τους.

Η μη κερδοσκοπική ένωση CIDEF (διεπαγγελματική επιτροπή της γαλλικής γαλοπούλας - Comité interprofessionnel de la dinde française) έχει αναγνωριστεί από τις γαλλικές αρχές ως γεωργική διεπαγγελματική οργάνωση. Οι επαγγελματικές οργανώσεις μέλη της CIDEF υπέγραψαν το 2007 διεπαγγελματική συμφωνία που αφορούσε, μεταξύ άλλων, την προώθηση και την υπεράσπιση των συμφερόντων του κλάδου και τη θέσπιση υποχρεωτικής εκούσιας εισφοράς (cotisation volontaire obligatoire - CVO). Η εν λόγω εισφορά επεκτάθηκε με πρόσθετη πράξη και κατέστη υποχρεωτική για όλους τους επαγγελματίες του κλάδου με υπουργική απόφαση.

Δύο επιχειρήσεις, η Doux Élevage SNC και ο γεωργικός συνεταιρισμός UKL-ARREE υποχρεώθηκαν να καταβάλλουν τη CVO όπως και οι υπόλοιποι επαγγελματίες του τομέα. Άσκησαν ενώπιον του Conseil d'État (Γαλλία) προσφυγή ακυρώσεως της υπουργικής αποφάσεως. Υποστηρίζουν ότι η CVO που επεκτάθηκε και κατέστη υποχρεωτική για όλους τους επαγγελματίες της διεπαγγελματικής οργανώσεως συνιστά κρατική ενίσχυση, οπότε η επίδικη απόφαση έπρεπε να είχε γνωστοποιηθεί προηγουμένως στην Επιτροπή.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Conseil d'État ερωτά το Δικαστήριο αν η CVO συνιστά ή μη κρατική ενίσχυση.

Με τις προτάσεις που ανέπτυξε σήμερα, ο γενικός εισαγγελέας Melchior Wathelet προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει ότι εν προκειμένω η CVO δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, καθόσον δεν συντρέχουν τα δύο σωρευτικώς απαιτούμενα στοιχεία των «κρατικών πόρων» και της «δυνατότητας καταλογισμού των μέτρων στο Δημόσιο».

Ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει κατ' αρχάς ότι είναι αναμφίβολο ότι μια **γεωργική διεπαγγελματική οργάνωση** – όπως η επίδικη – **δεν μπορεί να θεωρηθεί δημόσιος φορέας**: όπως προκύπτει, πρόκειται για ένωση ιδιωτικού δικαίου, που έχει συσταθεί με πρωτοβουλία των μελών της και αποφασίζει μόνη για τη δράση της.

¹ Άρθρο 107 ΣΛΕΕ.

Ακολουθώντας, εκκινώντας από την παραδοχή ότι η εν λόγω γεωργική διεπαγγελματική οργάνωση χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τη **CVO**, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η εν λόγω εισφορά **δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «κρατικός πόρος»**, καθόσον δεν γεννά πρόσθετη δαπάνη για το Δημόσιο ή για άλλο δημόσιο φορέα. Πράγματι, η CVO προέρχεται απευθείας από τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην οικεία αγορά. Ομοίως, η CVO δεν αποτελεί πόρο που θα έπρεπε κανονικά να καταβληθεί στον κρατικό προϋπολογισμό, όπως συμβαίνει με τις φοροαπαλλαγές. Κατά συνέπεια, το Δημόσιο δεν έχει κανένα δικαίωμα να απαιτήσει τα ποσά αυτά.

Τέλος, **οι αποφάσεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων που προέρχονται από τη CVO δεν μπορούν να καταλογιστούν στο Δημόσιο**. Το Δημόσιο δεν έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει τη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων, ο δε ρόλος του περιορίζεται σε απλό έλεγχο *a posteriori* που του επιτρέπει να εξακριβώνει ότι οι CVO δεν αποτέλεσαν αντικείμενο απάτης ή καταχρήσεως. Με άλλα λόγια, το Δημόσιο αναλαμβάνει αποκλειστικά την ευθύνη του έναντι των επιχειρήσεων που υποχρεώθηκαν να καταβάλλουν τη CVO κατόπιν της αποφάσεώς του να διευρύνει τα αποτελέσματα της συμφωνίας περί θεσπίσεως της εν λόγω εισφοράς.

Πράγματι, κατά τον γενικό εισαγγελέα, η γαλλική κανονιστική ρύθμιση προβλέπει ένα «κλειστό σύστημα» υπό την έννοια ότι η πρωτοβουλία ανήκει σε κάθε περίπτωση στον ιδιωτικό τομέα, δεδομένου ότι ιδιωτικοί φορείς διαχειρίζονται και ελέγχουν τα επίμαχα ποσά τα οποία καταβάλλονται από τους επαγγελματίες του τομέα στις διεπαγγελματικές οργανώσεις, οι οποίες με τη σειρά τους τα χρησιμοποιούν για δραστηριότητες θεωρούμενες ως παρέχουσες πλεονεκτήματα στους εν λόγω επαγγελματίες. Σε κανένα χρονικό σημείο τα εν λόγω ποσά δεν υπόκεινται σε δημόσιο έλεγχο, δεδομένου ότι το Δημόσιο δεν έχει την εξουσία να κατευθύνει ή να επηρεάσει το χρονικό σημείο ή τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν τα οικεία κεφάλαια. Εξάλλου, ουδείς διάδικος ισχυρίστηκε ότι το Δημόσιο επιδιώκει να ασκεί καθοριστικής σημασίας επιρροή στις δραστηριότητες των διεπαγγελματικών οργανώσεων, και ιδίως ότι οι δημόσιες αρχές αναμειγνύονται καθ' οιονδήποτε τρόπο στη θέσπιση των μέτρων που λαμβάνουν οι εν λόγω οργανώσεις. Κατά συνέπεια, οι δημόσιες αρχές ενεργούν απλώς ως «μέσο» προκειμένου να καταστούν υποχρεωτικές οι εισφορές που θεσπίζονται από τις διεπαγγελματικές οργανώσεις για την επίτευξη των σκοπών που προσδιορίζουν οι ίδιες.

Εξάλλου, από τη γαλλική κανονιστική ρύθμιση δεν προκύπτει ότι οι διεπαγγελματικές οργανώσεις διαδραματίζουν πραγματικά δημόσιο ρόλο, μολονότι επιδιώκουν συμφέροντα κοινά για όλες τις επιχειρήσεις του οικείου κλάδου δραστηριότητας και ασφαλώς συμβάλλουν θετικά στην υλοποίηση των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης στον εν λόγω κλάδο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582